

[Økonomiministeren.]

resultat af effektueringen af de lånetilsagn, der var afgivet af realkreditinstitutterne før 1. juli 1965, og det er derfor betydningsfuldt at opnå en stabilisering af forholdene på obligationsmarkedet. En sådan stabilisering vil forhåbentlig kunne bane vej for et fald i obligationsrenten.

Da regeringen ligeledes lægger stor vægt på, at obligationsmarkedet kommer ind i en roligere udvikling, der kan danne grundlag for en mere tillidsfuld bedømmelse af den fremtidige kursudvikling, har vi fra regeringens side været enige med Nationalbanken i, at en lempelse af begrænsningerne i obligationsaftalerne måtte ske gradvis og under hensyntagen til udviklingen på obligationsmarkedet. Der skal føres nye forhandlinger om de fastsatte begrænsninger i obligationsudstedelsen mellem Nationalbanken og realkreditinstitutterne i løbet af sommeren 1966.

Aftalerne mellem Nationalbanken og bankerne og sparekasserne har nu været i kraft i et år, og der har netop været ført forhandlinger mellem parterne om, hvorvidt der er behov for en ændring af den bindingsforpligtelse på 20 pct. af indlånsstigningen, som pengeinstitutterne påtog sig ved aftalen i 1965. Parterne har her besluttet, at der ikke på indeværende tidspunkt vil ske nogen ændring i de fastsatte deponeringssatser. Når der ikke på det område er sket en justering af aftalerne, således som tilfældet har været for realkreditens vedkommende, er baggrunden utvivlsomt, at bankernes likviditet nu ikke er så anspændt, at de ikke kan finansiere en rimelig forøgelse af udlånene i den kommende tid.

Aksel Larsen: Jeg takker for redegørelsen. Jeg er fuldt vel klar over, at skulle man lempe obligationsrationeringen, måtte det ske gradvis, og jeg kan kun dele ministerens håb om, at den lempelse, der er i gang, må få de følger, man ønsker, og også håbet om, at obligationskurserne må stige og ikke falde; men unægtelig er det sådan, at erfaringerne ikke er de bedste, og vi ved ikke, hvad der sker i så henseende.

Må jeg derimod tillade mig at sige, at det er jo ikke så godt at få at vide, at selve

kreditstramningen, altså Nationalbankens aftale med de private banker og andre pengeinstitutter, ikke påtænkes lempet foreløbig. Jeg havde ellers forstået det sådan på de udtalelser, der er fremkommet fra regeringens side, at man med føje nærede frygt for, at kreditstramningen — som naturligvis måtte ses i forbindelse med obligationsrationeringen, men er noget andet end obligationsrationeringen — ville medføre sådanne følger for erhvervslivet, at det kom ud for vanskeligheder visse steder og beskæftigelsesgraden kunne blive påvirket.

Jeg forstår imidlertid, at man her ikke har foretaget nogen lempelser, og at det altså er i nogen grad misvisende, når statsministeren har rejst landet rundt og fortalt, at kreditstramningen bliver lempet nu; det er obligationsrationeringen, der bliver lempet; det er ikke den del af den samlede kreditstramning, som man i bankkredse karakteriserer som kreditstramningen.

Økonomiministeren (Ivar Nørgaard): Der er jo tale om to former for stramning af kredit. I det ene tilfælde er det den korte kredit, som bankerne og sparekasserne giver ved udlån; i det andet tilfælde er det den lange kredit, de lange lån, som finansieres over kreditinstitutterne. Det er klart, at der er en sammenhæng mellem kort og lang kredit, og ordet kreditstramning må dække begge former. Men det, der har størst betydning for produktion og beskæftigelse, er en lempelse af obligationsrationeringen, fordi det var her, man kunne spore en farlig tendens til en nedgang i påbegyndt nybyggeri. Sagen er den, at den likviditetsindskrænkning, som fandt sted i efteråret i pengeinstitutterne, hen mod årets slutning lettedes noget af en række forhold, hvilket betyder, at likviditeten i bankernes og i sparekassernes kasser i øjeblikket er betydelig bedre, end den var i hele efterårsperioden. Det betyder igen, at den fødsels-hjælp, som pengeinstitutterne kan yde, er lempeligere og større nu, og de vil yde den i højere grad, når de ved, at der foreligger lånetilsagn fra realkreditinstitutterne.

Hermed sluttede spørgsmålet, og spørgetiden var dermed til ende.